

La Notre-Dame: „Am simțit cu adevărat că lucrez pentru Dumnezeu”

Pe măsură ce Notre-Dame din Paris își redeschide porțile duminică, 8 decembrie 2024, Antonin, un măiestru pietrar, reflectează asupra experienței profunde de a contribui la restaurarea acestei catedrale iconice.

13.01.2025

Antonin, ești un măiestru pietrar. Ce presupune meseria ta?

În calitate de pietrar specializat în monumente istorice, mă ocup în principal de restaurarea pietrelor antice și mă implic în proiecte artistice de design. Clienții mei sunt de obicei reprezentanți ai monumentelor istorice sau galerii care comandă lucrări artistice, precum o stemă sculptată în piatră, de exemplu.

Ai fost printre cei aproape 2.000 de artizani implicați în reconstrucția Notre-Dame. Cum ai devenit parte din acest proiect?

În ianuarie 2024, trebuia să particip la un curs pentru tehnicieni cu acces pe cablu, care a fost, în cele din urmă, anulat. Acest lucru mi-a eliberat programul mai mult decât anticipasem, așa că mi-am informat o

parte dintre contacte. Am fost abordat de trei ori pentru a lucra la reconstrucția Notre-Dame, dar am fost nevoit să refuz acele oferte din cauza unor angajamente anterioare. La a patra ofertă, din fericire, am putut accepta și m-am alăturat proiectului. A fost începutul unei aventuri incredibile: acele două luni au fost extraordinare. Atmosfera era fantastică, iar oamenii pe care i-am întâlnit erau minunați, cu meserii foarte diverse. Uneori, până la 400 de persoane lucrau simultan pe șantier. A fost prima dată când am văzut un șantier de construcții atât de curat și bine organizat.

Cum se deosebește acest proiect de celelalte? Ce a însemnat pentru tine să contribui la această clădire iconică?

Notre-Dame este un loc unic pentru creștinii din întreaga lume și un simbol legendar pentru artizani precum mine. Să îți imaginezi priveliștea apusului din vârful turnului Notre-Dame, chiar în inima Parisului... este pur și simplu magic!

Emoțiile mele au fost amplificate de faptul că, în momentul în care am ajuns la șantier, trecuseră doar șase luni de la botezul meu, primit în cadrul Liturghiei din noaptea de Paște, în 2023. Din clipa în care am început să lucrez la Notre-Dame, m-am simțit profund mișcat. Nu voi uita niciodată statuia imensă a lui Cristos care binecuvântează orașul cu mâinile Sale purtând rănile

stigmatelor. Aceasta se înalță deasupra frontonului sudic, acolo unde lucram. Am simțit cu adevărat că refacem o construcție pentru Dumnezeu, în prezența Lui.

Poți să descrii sarcinile tale specifice pe care le-ai avut la Notre-Dame?

Am lucrat la frontonul sudic, deasupra ferestrei mari în formă de rozetă. Misiunea noastră a fost să reconstruim complet două pinaculi, fiecare de opt metri înălțime, situate de o parte și de alta a rozei mai mici, deasupra celei principale. Pentru a face acest lucru, a trebuit să le demontăm, să renovăm și să tăiem în prealabil pietrele la sol. Fiecare piesă a fost apoi ridicată cu macaraua și așezată cu precizie de către pietrari, după care am rafinat și sculptat pietrele la fața locului. A fost o muncă meticuloasă și pasională: fiecare piatră trebuia să fie perfectă.

Cum ți-a influențat convertirea munca și relațiile cu colegii?

În timp ce așteptam ca macaralele să ne aducă pietre noi, uneori îmi scoteam rozariul. Până la urmă, lucrarea noastră era pentru Maica Domnului! Unii colegi mă tachinau cu bunăvoință, dar un coleg din Madagascar mă apăra adesea, spunând: „Lasă-l în pace, se roagă pentru noi”. Rugăciunea rozariului pe acel fronton sudic, urmând calea soarelui pe tot parcursul zilei, a fost incredibilă.

Convertirea mea a avut un impact profund asupra muncii mele. În fiecare dimineață, mă rog la Sfântul Iosif, patronul artizanilor. Dacă sar peste acea rugăciune, simt că munca mea are de suferit. Credința mea modelează și modul în care interacționez cu colegii mei. Le spun deschis că sunt catolic și încerc să le

transmit bucuria mea. Împărtășesc faptul că știu că nu sunt singur în a face față provocărilor vieții; Cineva este mereu alături de mine, ceea ce îmi dă forța de a persevera.

Am auzit că ai descoperit recent cartea *Drum de Sfântul Josemaría*. Există vreun pasaj care a rezonat cu tine?

Pentru artizani ca mine, cartea *Drum* este perfectă. Spre deosebire de textele lungi care pot fi greu de digerat, aceasta oferă fraze scurte, directe, care vorbesc inimii... și uneori ne pun la locul nostru. Am devorat cartea. M-a impresionat atât de mult încât mi-am cumpărat un alt exemplar pentru a-l oferi unui prieten cu care lucram.

Câțiva dintre noi — catolici sau ne-catolici — am fost loviți de prima

pagină din Drum, unde Sfântul Josemaría scrie: „Nu spune: «Așa sunt făcut... este caracterul meu.» Este lipsa ta de caracter: «Fii bărbat.»” Asta ne-a atins pe mai mulți dintre noi!

Punctele din Drum despre muncă rezonază în mod deosebit cu lumea noastră ca pietrari: să ne facem bine munca și să căutăm perfecțiunea în frumusețe. Îl găsim pe Dumnezeu în această căutare. Pentru cineva ca mine, un pietrar care tinde să lucreze singur, descoperirea dimensiunii creștine a muncii mele este un adevărat dar. Acum știu că Domnul este lângă mine, însoțindu-mă pe drum.

Sfântul Josemaría obișnuia să-i ducă pe studenți în vârful Catedralei din Burgos pentru a admira frumusețea măiestriei sale pentru slava lui Dumnezeu. Ce vă inspiră acest lucru?

Când lucrăm în biserici, întâlnim lucruri magnifice care sunt invizibile pentru oamenii de pe pământ. Ceea ce am realizat pe frontonul sudic este cu adevărat frumos, dar nu l-am făcut pentru oameni, ci pentru Dumnezeu. Există ceva profund gratuit în asta.

Am avut, de asemenea, o experiență puternică în timp ce sculptam altarul mare al bisericii mănăstirii benedictine din Saint-Wandrille. În timp ce lucram, călugării își cântau Liturghia Orelor. Munca mea a devenit o rugăciune! Am fost cu adevărat fericit.

Munca umană cu o dimensiune divină

„Aveam obiceiul să ieșim la plimbare pe malul râului Arlanzón, în timp ce discutam cu ei, în timp ce le ascultam confidențele, în timp ce încercam să îi călăuzesc cu sfatul oportun, care să le confirme sau să le deschidă orizonturi noi în viața interioară; și totdeauna, cu ajutorul lui Dumnezeu, îi încurajam, îi stimulam, îi înflăcăram în comportamentul lor de creștini. Uneori, plimbările noastre ne duceau la mănăstirea din Las Huelgas, alteori ne duceam la catedrală.

Îmi plăcea să urc într-un turn, ca să admir de aproape crenelurile, o adevărată dantelărie din piatră, rod al unei munci migăloase, solicitante. În acele discuții, le atrăgeam atenția asupra faptului că acea minune nu se

vedea de jos. Și, pentru a materializa ceea ce le explicasem în repetate rânduri, le spuneam: Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, opera lui Dumnezeu! A-ți îndeplini însărcinarea personală cu perfecționism, cu frumusețe, cu finețea acestei dantele din piatră. Înțelegeau, în fața acestei realități care ne pătrundea prin ochi, că toate acestea erau rugăciune, un dialog frumos cu Domnul. Cei care își cheltuiseră energia în această muncă știau foarte bine că, de pe străzile orașului, nimeni nu le va aprecia efortul: era doar pentru Dumnezeu. Înțelegi acum cum ne poate apropia de Domnul vocația profesională? Fă și tu la fel ca acei cioplitori în piatră, iar munca ta va fi, de asemenea, operatio Dei, o lucrare omenească cu profunzimi și finisaje divine (*Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 65).

Aceste cuvinte descriu perfect ce am simțit lucrând la Notre-Dame. În

fiecare piatră sculptată, în fiecare detaliu atent lucrat, știam că ofer ceva mai mare decât mine. Acest sentiment de a lucra nu doar pentru oameni, ci pentru gloria lui Dumnezeu, dă sens fiecărei ore de muncă, fiecărei zile petrecute pe șantier. Este o chemare care merge dincolo de meșteșugul nostru și ne apropie de ceea ce înseamnă cu adevărat frumusețea divină.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/la-notre-dame-am-simtit-cu-adevarat-ca-lucram-pentru-dumnezeu/> (21.03.2026)